

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Municipiului

Str. Dumbrava Rosie
Nr. 1-3,
Tel : +0234 51 00 15
Fax : +0234 51 00 03

Nr.

DECIZIA NR.1587/2010

privind solutionarea contestatiei formulate de SC X impotriva deciziei de impunere nr. intocmita de organele de control ale Activitatii de Inspectie Fiscala Serviciul de Inspectie Fiscala PJ II

Direcția generala a finantelor publice, a primit spre solutionare de la Activitatea de Inspectie Fiscala , cu adresa nr., contestatia formulata de SC X inregistrata la institutia noastra sub nr.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziei de impunere nr. emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala, iar obiectul contestatiei il constituie suma totala de lei, reprezentand:

- lei - taxa pe valoarea adaugata;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata;
- lei - impozit pe venit microintreprindere;
- lei - accesorii aferente impozitului pe venit microintreprindere;
- lei - impozit pe profit;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de alin. (1) al art. 207 "Termenul de depunere a contestatiei" din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

In indeplinirea regulilor procedurale, prevazute la art. 206 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, contestatia este semnata de reprezentantul legal al SC X- administrator G.D., si este confirmata cu stampila societatii.

Procedura fiind indeplinita, s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Contestatia a fost formulata de SC X impotriva masurilor dispuse prin decizia de impunere nr. respectiv raportul de inspectie fiscala nr. emise de Activitatea de Inspectie Fiscala.

1. SC X contesta respingerea dreptului de deducere TVA in suma de lei, motivand astfel:

“Organele de inspectie fiscala, eronat si nelegal nu au admis dreptul de deducere TVA, pentru perioada anterioara inregistrarii societatii in scopuri de TVA intrucat, urmare modificarii Normelor metodologice de aplicare a Titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin Hotararea Guvernului nr. 1620/2009: “incepand cu data de 01.01.2010, persoanele impozabile care nu au solicitat inregistrarea in scopuri de TVA, in termenul prevazut de lege, au dreptul sa ajusteze TVA, in primul decont depus dupa inregistrare sau printr-un decont depus ulterior, indiferent daca au facut sau nu obiectul controlului organelor fiscale”, respectiv pct. 62 alin. (4):

- *ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor aflate in stoc si serviciilor neutilizate la data la care persoana respectiva ar fi fost inregistrata in scopuri de TVA, daca ar fi solicitat inregistrarea in termenul prevazut de lege;*

- *ajustarea taxei deductibile aferente achizitiilor de bunuri si servicii efectuate in perioada cuprinsa intre data de la care persoana respectiva ar fi fost inregistrata in scopuri de TVA daca ar fi solicitat in termenul prevazut de lege inregistrarea, si data la care a fost inregistrata.*

Conform “Comunicatului de presa” emis de MFP-ANAF–Directia de Comunicare, Relatii Publice si Mass Media (nr. inreg. ANSPDCP:), inregistrat sub nr.; *“In ceea ce priveste procedura aplicabila de organele de inspectie fiscala in situatia in care acestea constata nerespectarea de catre persoana impozabila a prevederilor legale referitoare la inregistrare, este important de retinut faptul ca, prevederile aplicabile sunt cele in vigoare la data inspectiei fiscale, respectiv pct. 62 alin. (2) din Normele in vigoare incepand cu 01.01.2010. Aceste prevederi se aplica deopotriiva in cazul inspectiilor fiscale a caror data de incepere este dupa 01 ianuarie 2010, dar si a celor aflate in curs de desfasurare la data intrarii in vigoare a prevederilor Hotararii Guvernului nr. 1620/2009. In scopul ajustarii deducerii, persoanele impozabile vor avea de asemenea in vedere prevederile pct. 62 din Norme, astfel cum acestea au fost modificate incepand cu data de 1 ianuarie 2010.”*

Conform prevederilor pct. 62 alin. (5) din HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare (incepand cu data de 01.01.2010): *“Prin exceptie de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achizitii de bunuri/servicii efectuate inainte de inregistrarea in scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie sa contina mentiunea referitoare la codul de inregistrare in scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.”*

2. SC X contesta TVA colectata suplimentar la control, in suma de lei aferenta lipsei in gestiune, motivand in felul urmator:

“In fapt,

-la data de 19.03.2010, s-a prezentat organelor de inspectie fiscala din cadrul DGFP -Serviciul Coordonare Programare Analiza si Indrumare pentru

Activitatea de Inspectie Fiscala, o balanta de verificare eronata la data de 31.12.2009 – cu sold debitor cont 371 – marfuri in suma de lei, intrucat situatiile financiare aferente anului fiscal 2009, nu erau finalizate si depuse la Oficiul Registrului Comertului ;

-urmare masurii dispuse de efectuare a inventarierii generale a patrimoniului, societatea a prezentat corect situatia stocului faptic de marfa la data de 18.02.2010, in valoare de lei, stocul scriptic fiind de lei, cu o diferenta in minus la inventar in suma de lei;

-asa cum reiese din nota explicativa data de administratorul societatii la solicitarea organelor de inspectie fiscala din cadrul DGFP-Serviciul Coordonare Programare Analiza si Indrumare pentru Activitatea de Inspectie Fiscala, cu privire la diferenta foarte mare dintre valoarea stocului de marfa inregistrat in balanta de verificare aferenta lunii decembrie 2009, si valoarea stocului scriptic de marfa inregistrata in Registrul inventar la data inventarierii: “Diferenta fiind in contabilitate, monetare, facturi si bonuri fiscale neinregistrate”, respectiv cele 20 de facturi, in valoare totala de lei, emise in luna noiembrie 2009, catre diverse persoane fizice dar, omise a se preda in timp legal la compartimentul contabilitate;

-din nota explicativa data de administratorul societatii organelor de inspectie fiscala, din cadrul DGFP -AIF Serviciul PJ II, urmare inspectiei fiscale partiale: “Vanzarile inregistrate in facturile fiscale de societate in luna noiembrie 2009, s-au efectuat din magazinul societatii in luna noiembrie 2009.”

Tinand cont de situatia mai sus relatata, administratorul societatii considera ca, organele de inspectie fiscala, nu au luat in considerare explicatiile date de acesta prin notele explicative, nu au considerat reale tranzactiile reflectate in cele de facturi, emise si inregistrate in luna noiembrie 2009 in valoare totala de lei, si au stabilit eronat o lipsa in gestiune in valoare de lei, prin aplicarea cotei standard de 19%, prevazuta la art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 si a procedurii sutei marite prevazut la pct. 23 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, rezultand TVA colectata de suplimentar in suma de lei.

Pentru motivele prezentate petenta solicita anulara deciziei nr. pentru TVA in suma de lei si accesorii in suma de lei.

3. Cu privire la impozitul pe veniturile microintreprinderii, petenta solicita:

“Anulara deciziei de impunere nr. privind suma de lei, reprezentand impozit pe veniturile microintreprinderii si suma de lei privind accesorii impozit pe veniturile microintreprinderii.”

4. Cu privire la impozitul pe profit, SC X mentioneaza urmatoarele:

“Avand in vedere faptul ca, organele de inspectie fiscala nu au analizat situatia reala a societatii, respectiv nu au luat in considerare tranzactiile legale

si inregistrate in contabilitate realizate de agentul economic, in baza documentelor financiar contabile puse la dispozitie in vederea realizarii inspectiei fiscale, precum si explicatiile date prin notele explicative, solicitam anularea deciziei de impunere nr. privind suma de lei, reprezentand impozit pe profit si suma de reprezentand accesorii aferente impozitului pe profit.”

II. Raportul de inspectie fiscala nr. respectiv decizia de impunere nr. intocmite de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala au avut ca obiective: verificarea modului de determinare, constituire si declarare la organul fiscal competent a obligatiilor fiscale datorate bugetului general consolidat, precum si achitarea acestora la termenele legale, nascute in ultimii 5 ani fiscali, respectiv 01.01.2005-31.03.2010, conform art. 91 alin. (1), alin. (2) si art. 98 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Perioada supusa inspectiei fiscale, a fost cuprinsa intre:

-01.12.2009 – 31.03.2010 – pentru TVA;

-01.01.2005 – 31.12.2009 – pentru impozit pe venit microintreprindere;

-01.01.2010 – 31.03.2010 – pentru impozit pe profit.

Prin decizia de impunere nr. care are la baza constatările cuprinse in raportul de inspectie fiscala nr. la capitolul 2 “Datele privind obligatiile suplimentare de plata”, subcapitolul 2.1.1 “Obligatii fiscale suplimentare de plata” s-a stabilit suplimentar de plata: taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si accesorii aferente in suma de lei.

La subcapitolul 2.1.2 “Motivul de fapt” din decizia mentionata, se precizeaza urmatoarele:

1. La prezenta inspectie fiscala s-au stabilit diferente privind TVA in suma de lei, compusa din:

- lei, TVA nedeductibila stabilita la control, fiind declarata eronat de societate in trimestrul I 2010, aferenta perioadei pana la data de 28.02.2010, respectiv anterior datei la care societatea s-a inregistrat in scopuri de TVA;

-lei, TVA colectata suplimentar explicata, dupa cum urmeaza:

- lei – TVA colectata inregistrata in evidenta contabila in luna decembrie 2009 si nedeclarata la organul fiscal teritorial prin intermediul decontului de TVA, aferent trim I 2010;

- lei – TVA colectata calculata prin aplicarea procedurii sutei marite asupra sumei de lei, suma ce reprezinta lipsa la inventar in gestiunea marfuri, aferenta diferentelor constatate intre valoarea stocului de marfa scriptic in suma de lei si stocul de marfa faptic cuprins in listele de inventariere incheiate la data de 18.02.2010 in suma de lei.

2. Pentru diferentele de TVA stabilite la control s-au calculat majorari de intarziere in suma de lei.

2.1.3. “Temeiul de drept”:

- Pct. 23 alin. (2) si pct. 62 lit. b) din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

- Art. 11, art. 128 alin. (4) lit. i), art. 137 alin. (1) lit. a), art. 140 alin. (1), art. 146 alin. (1) lit. a), art. 152 alin. (6), art. 153 alin. (1) lit. b), art. 155 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

- Art. 119 si art. 120 alin. (7) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin decizia de impunere nr. care are la baza constatările cuprinse în raportul de inspectie fiscala nr. la capitolul 2 “Datele privind obligatiile suplimentare de plata”, subcapitolul 2.1.1 “Obligatii fiscale suplimentare de plata” s-a stabilit suplimentar de plata: impozit pe veniturile microintreprinderilor în suma de lei si accesorii aferente în suma de lei.

La subcapitolul 2.1.2 “Motivul de fapt” din decizia mentionata, se precizeaza urmatoarele:

1. Suma de lei – impozit pe venit microintreprindere stabilit la prezenta inspectie fiscala, ca urmare a declararii eronate de societate în perioada 01.01.2005-31.12.2009.

2. Pentru impozitul în suma de lei, stabilit suplimentar de organele de inspectie fiscala, au fost calculate majorari si penalitati de intarziere, dupa cum urmeaza:

- majorari de intarziere -lei;
- penalitati de intarziere -lei.

2.1.3. “Temeiul de drept”:

- Art. 110 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

- Art. 82 alin. (3), art. 115 alin. (1), art. 116 alin. (1), art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin decizia de impunere nr. care are la baza constatările cuprinse în raportul de inspectie fiscala nr. la capitolul 2 “Datele privind obligatiile suplimentare de plata”, subcapitolul 2.1.1 “Obligatii fiscale suplimentare de plata” s-a stabilit suplimentar de plata: impozit pe profit în suma de lei si accesorii aferente în suma de lei.

La subcapitolul 2.1.2 “Motivul de fapt” din decizia mentionata, se precizeaza urmatoarele:

1. - lei – impozit pe profit stabilit suplimentar calculat ca diferenta între: suma de lei – impozit pe profit stabilit de organele de inspectie fiscala, determinat prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei impozabile în suma de lei;

suma de lei – impozit pe profit declarat de societate in perioada 01.01.2010 – 31.03.2010.

2. Pentru impozitul in suma de lei stabilit suplimentar de organele de inspectie fiscala, au fost calculate majorari de intarziere in suma de lei.

2.1.3. “Temeiul de drept”:

- Art. 17 si art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

- Pct. 12 si pct. 13 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare;

- Art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luand in considerare sustinerile petentei, constatarile organului de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative aplicabile speței in cauza, retinem:

SC X are sediul social declarat in , str., nr., sc., ap., este inmatriculata la Oficiul Registrului Comertului sub nr. J04//, are codul de identificare fiscala, cu atribut fiscal RO, si are ca obiect principal de activitate: “Comert cu amanuntul in magazine nespecializate, cu vanzare predominanta de produse alimentare, bauturi si tutun”, cod CAEN.

Inspectia fiscala concretizata prin raportul de inspectie fiscala nr. a fost efectuata conform programului de activitate in urma propunerii de efectuare a unei inspectii fiscale nr., emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala – SCPAI, solicitare efectuata ca urmare a constatarilor efectuate si consemnate in procesul verbal nr. si a avut ca obiective: verificarea modului de determinare, constituire si declarare la organul fiscal competent a obligatiilor fiscale datorate bugetului general consolidat, precum si achitarea acestora la termenele legale, nascute in ultimii 5 ani fiscali, respectiv 01.01.2005-31.03.2010, conform art. 91 alin. (1), alin. (2) si art. 98 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Perioada supusa inspectiei fiscale, a fost cuprinsa intre:

-01.12.2009 – 31.03.2010 – pentru TVA;

-01.01.2005 – 31.12.2009 – pentru impozit pe venit microintreprindere;

-01.01.2010 – 31.03.2010 – pentru impozit pe profit.

1.Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice este daca, SC X, datoreaza la buget suma de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor aflate in stoc la data de 01.03.2010, anterior datei de la care societatea s-a inregistrat in scopuri de TVA, stabilita la control ca nedeductibila fiscal

Analizand documentele care formeaza dosarul cauzei, vis-à-vis de sustinerile petentei si constatarile organului de control, am retinut urmatoarele:

In sustinerea contestatiei, cu privire la deducerea TVA pentru perioada anterioara inregistrarii in scopuri de TVA, SC X invoca prevederile pct. 62 alin. (4) din HG nr. 44/2004, modificat prin HG nr. 1620/2009, potrivit caruia: *”incepand cu data de 01.01.2010, persoanele impozabile care nu au solicitat inregistrarea in scopuri de TVA in termenul prevazut de lege au dreptul sa ajusteze TVA in primul decont depus dupa inregistrare, sau intr-un decont ulterior, indiferent daca a facut sau nu obiectul controlului organelor fiscale”*, motiv pentru care contesta respingerea dreptului de deducere a TVA in suma de lei.

In fapt,

In perioada 01.12.2009 – 31.03.2010, SC X declara prin decontul de TVA, depus si inregistrat la organul fiscal teritorial sub nr., taxa pe valoarea adaugata deductibila in suma de lei, cu o diferenta in minus de lei, fata de TVA deductibila inregistrata in evidenta contabila a societatii de lei.

Din taxa pe valoarea adaugata deductibila declarata de societate in suma de lei, organele de control au acordat dreptul de deducere pentru TVA in suma de lei, dedusa de petenta in luna martie 2010, respectiv dupa data inregistrarii in scopuri de TVA, conform certificatului de inregistrare in scopuri de TVA seria B nr., *mai putin cu suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata nedeductibila aferenta bunurilor aflate in stoc la data de 01.03.2010.*

Conform documentelor de evidenta contabila, puse la dispozitie de SC X, organul de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala, a constatat ca, *la data de 31.10.2009, petenta inregistreaza o cifra de afaceri de lei, reprezentand echivalentul a euro (stabilit la cursul de schimb comunicat de BNR la data aderarii, respectiv lei/euro), superioara plafonului de scutire in suma de 35.000 euro, prevazut de art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, avand obligatia sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului, incepand cu prima zi a lunii calendaristice urmatoare celei in care plafonul a fost atins sau depasit, conform prevederilor art. 152 alin. (6) si art. 153 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003,*

Organele de inspectie fiscala au constatat ca, SC X *nu s-a inregistrat in scopuri de TVA, la momentul la care avea obligatia, in urma depasirii cifrei de afaceri, respectiv incepand cu data de 01.12.2009, petenta solicitand, inregistrarea in scopuri de TVA, incepand cu data de 01.03.2010, in urma careia s-a emis certificatul de inregistrare in scopuri de TVA seria nr.*

In drept,

In conformitate cu prevederile art. 152 alin (1) si alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”

Potrivit art. 153 alin. (1) lit. b) din legea mentionata:

“(1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon.”

Conform pct. 61 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

(6) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, în momentul trecerii la regimul normal de taxare.

Potrivit pct. 62 din hotararea de guvern mentionata:

“(2)În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.”

Potrivit pct 66. (1) din hotararea de guvern mentionata:

“În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) și, după caz, la alin. (2) din Codul fiscal.”

In atare situatie, organul de inspectie fiscala a stabilit ca, petenta, avea obligatia sa solicite inregistrarea ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in regim normal in termen de 10 zile de la data constatarii depasirii plafonului de scutire de TVA de 35.000 euro, incepand cu data de 01.12.2009, pentru a fi inregistrata ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata conform prevederilor legale citate.

Referitor la precizarea facuta de SC X prin care aduce ca argument prevederile pct. 62 alin. (4) din HG nr. 44/2004, mentionam ca, potrivit acestui articol de lege, petenta avea dreptul la ajustarea TVA aferenta bunurilor aflate in stoc si serviciilor neutilizate la data la care persoana ar fi fost inregistrata in scopuri de TVA,

2.Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice este daca, SC X, datoreaza la buget taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar la control in suma de lei aferenta lipsei in gestiune, stabilita prin decizia de impunere nr. emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr.

Analizand documentele care formeaza dosarul cauzei, vis-à-vis de sustinerile petentei si constatările organului de control, am retinut următoarele:

Prin contestatia formulata privind taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar in suma de lei, petenta precizeaza ca: „la data de 19.03.2010, a prezentat organelor de inspectie fiscala din cadrul DGFP, Serviciul Coordonare Programare Analiza si Indrumare pentru Activitatea de Inspectie Fiscala, o balanta de verificare eronata la data de 31.12.2009, cu sold debitor

cont 371 – marfuri in suma de lei, intrucat situatiile financiare aferente anului 2009, nu erau finalizate si depuse la Oficiul Registrului Comertului.

Administratorul societatii justifica faptul ca diferenta intre stocul faptic si cel scriptic se regaseste in monetare, facturi si bonuri fiscale neinregistrate, respectiv cele de facturi, in valoare totala de lei, emise in luna noiembrie 2009, catre diverse persoane fizice, dar omise a se preda in timp legal la compartimentul contabilitate”.

In ceea ce priveste motivarea petentei privind prezentarea la control la data de 19.03.2010, a unei balante de verificare eronate la data de 31.12.2009 si omiterea inregistrarii in evidenta contabila a celor de facturi in valoare de lei, care, dupa sustinerea petentei, ar fi fost emise in luna noiembrie 2009 catre diverse persoane fizice, facem precizarea ca, acest lucru a fost infaptuit cu incalcarea prevederile art. 6 alin. (1), alin. (2) si ale art. 10 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

Art. 6:

“(1)Orice operatiune economico financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un document care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.

(2)Documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au inregistrat in contabilitate, dupa caz”.

Art. 10:

“(1)Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele prevăzute la art. 1 revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective, in cazul de fata domnului G.D.”

In fapt,

Prezentul control fiscal a fost initiat urmare sesizarii organelor de inspectie fiscala din cadrul DGFP – SCPAI, pentru Activitatea de Inspectie Fiscala, care au efectuat un control inopinat la SC X, ce a avut ca obiect verificarea existentei stocurilor de marfa, ca urmare a datelor existente in situatiile financiare aferente anilor 2007-2008, de unde a rezultat ca societatea a inregistrat la finele anului 2008, cifra de afaceri mica, pierdere, precum si un stoc de marfa de lei.

Din procesul verbal nr. organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP – SCPAI, pentru Activitatea de Inspectie Fiscala, au constatat potrivit balantei de verificare aferenta lunii decembrie 2009, semnata si stampilata de administratorul SC X ca societatea inregistreaza un sold final debitor al contului 371 – marfuri in valoare de lei.

In urma masurilor dispuse de efectuare a inventarierii generale a patrimoniului, petenta a prezentat organelor de inspectie fiscala, listele de inventariere a stocurilor la data de 18.02.2010, din care a rezultat ca stocul faptic de marfa era in valoare de lei, iar stocul scriptic de marfuri figura in registrul inventar de la data de 18.02.2010, cu un sold de lei, rezultand un minus la inventar de lei, fata de stocul faptic de marfa. Din cele prezentate la control, s-a sesizat o scadere foarte mare a stocului scriptic de marfa, intr-o perioada scurta de timp, respectiv 31.12.2009-18.02.2010, de la lei la lei.

Organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP – , SCPAI, au solicitat in conformitate cu prevederile art. 94, alin. (3) lit. c) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, explicatii administratorului SC X cu privire la diferenta foarte mare dintre valoarea stocului de marfa in scris in balanta de verificare aferenta lunii decembrie 2009 si valoarea stocului scriptic de marfa inregistrata in Registrul inventar la data inventarierii, acesta a precizat: „*Diferenta fiind in contabilitate, monetare, facturi si bonuri fiscale neinregistrate.*”

Prin raportul de inspectie fiscala nr. si decizia de impunere nr. s-a stabilit ca, SC X, a realizat la data de 31.10.2009, *o cifra de afaceri de lei*, reprezentand echivalentul a euro, superioara plafonului de scutire in suma de 35.000 euro, prevazut de art. 152 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, *avand obligatia sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului, incepand cu prima zi a lunii calendaristice urmatoare celei in care plafonul a fost atins sau depasit*, conform prevederilor art. 152 alin. (6) si art. 153 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 (articole de lege citate mai sus citate).

SC X nu s-a inregistrat in scopuri de TVA, la momentul la care avea obligatia in urma depasirii cifrei de afaceri, respectiv *incepand cu data de 01.12.2009*, petenta solicitand in mod eronat, inregistrarea in scopuri de TVA, *incepand cu data de 01.03.2010*.

Din documentele puse la dispozitie la prezenta inspectie fiscala s-a constatat ca scaderea stocului de marfa la SC X *a avut loc in luna noiembrie 2009, respectiv, ultima luna constatata de organul de inspectie fiscala ca fiind neplatitoare de TVA, prin emiterea unui numar de de facturi in valoare de lei* (redate analitic in anexa nr. 4, care face parte integranta din RIF) *emise catre diverse persoane fizice, care nu au calitatea de persoane fizice autorizate*, cu o valoare foarte mare, respectiv cuprinsa intre: lei si lei fiecare, urmarindu-se astfel in mod clar sustragerea de plata taxei pe valoarea adaugata la bugetul de stat.

Din verificarea efectuata, s-a constatat ca valoarea ce a facut obiectul celor de facturi reprezinta contravaloare marfa perisabila (cornuri de ciocolata, crema Novatini, ciocolata, biscuiti, bomboane, napolitane, etc) aprovizionari

efectuate in ultimii 3 ani, respectiv perioada 2007 – 2009 (conform anexei nr. 2, care face parte integranta din RIF), facturi emise si inregistrate in luna noiembrie 2009, prin refacerea evidentei contabile pusa la dispozitie in vederea reglarii stocului de marfa si evitarii platii taxei pe valoarea adaugata catre bugetul de stat, deoarece la control s-a stabilit ca SC X a devenit platitoare de TVA, incepand cu 01.12.2009.

Organele de inspectie fiscala au solicitat explicatii scrise, administratorului SC X in conformitate cu art. 94 alin. (3) lit. c) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, astfel:

- La intrebarea: “Precizati motivul pentru care in balanta de verificare aferenta lunii decembrie 2009, prezentata la controlul efectuat de organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP -Serviciul Coordonare Programare Analiza si Indrumare pentru Activitatea de Inspectie Fiscala, incheiat in data de 19.03.2010, contul 371 – marfuri avea un sold debitor de lei, in timp ce balanta lunii decembrie 2009, pusa la dispozitie la prezenta inspectie fiscala contul 371-marfuri are un sold debitor de lei.”

Petenta raspunde: “Din eroarea conducerii facturile de vanzare aferente lunii noiembrie 2009, nu au fost predate contabilitatii,” motivatie nelegala care nu determina solutionarea favorabila a cauzei intrucat potrivit art. 11 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata:

“Deținerea, cu orice titlu, de bunuri materiale, titluri de valoare, numerar și alte drepturi și obligații, precum și efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate, sunt interzise.”

- La intrebarea: “Avand in vedere ca in perioada 2005-2008 vanzarile medii anuale sunt in suma de lei, cum justificati faptul ca intr-o singura luna noiembrie 2009 ati vandut marfa in suma de lei, emitand facturi catre persoane fizice?”

Petenta raspunde: “ Vanzarile inregistrate in facturile emise de societatea noastra in luna noiembrie 2009 s-au efectuat din magazinul societatii in luna noiembrie 2009.”

- La intrebarea : “Precizati locul unde ati depozitat marfurile vandute in luna noiembrie 2009 din momentul aprovizionarii si pana la data vanzarii avand in vedere ca nu mai detineti alte spatii de depozitare cu exceptia celui situat in , str. , nr. ?”

Petenta raspunde: “Tot la magazin, str. , nr. , si la sediul societatii.”

Consideram explicatiile date de petenta, ca fiind nefondate si nelegale, intrucat tranzactiile reflectate in cele de facturi in valoare de lei, emise in luna noiembrie 2009, nu au avut scop economic ci au avut drept scop evitarea platii taxei pe valoarea adaugata, in conformitate cu prevederile art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia:

“(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Având în vedere situația mai sus detaliată, și rezultatele inventarierii efectuată la data de 18.02.2010, prezentată de organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP –, Serviciul Coordonare Programare Analiza și Indrumare, organele de control au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată în suma de lei, după cum urmează:

- ținând cont de stocul factual la data de 18.02.2010, organul de inspecție fiscală a procedat la recalcularea stocului scriptic de marfă, redate analitic în anexa nr. 2, care face parte integrantă din RIF, și luând în calcul toate intrările de marfă din perioada verificată, totalul ieșirilor de marfuri, mai puțin valoarea celor de facturi în valoare totală de lei și realizând descarcarea de gestiune utilizând coeficientul mediu de adaos, a rezultat un stoc scriptic de marfă în valoare de lei;

- ținând cont de stocul de marfă factual cuprins în listele de inventariere, încheiate la data de 18.02.2010, în suma de lei a rezultat la inspecția fiscală o lipsă la inventar în gestiunea de marfuri în valoare de lei.

În conformitate cu prevederile art. 128 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, bunurile constatate lipsă în gestiunea SC X, în valoare totală de lei, sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată și reprezintă baza de impozitare pentru taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu art. 137 alin. (1) din Legea nr. 571/2003.

Conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c).”

Potrivit art. 137 din legea mai sus menționată:

“(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme.”

În consecință, având în vedere prevederile legale citate, apreciem că organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal la control, prin aplicarea

procedeului sutei marite, prevazute de pct. 23 alin. (2) din HG nr. 44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, asupra bazei de impozitare in suma de lei, rezultand o taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar la control in suma de lei.

Conform pct. 23 alin. (2) din HG nr. 44/2004:

“(2) Se aplica procedeul sutei marite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 19 x 100/119 in cazul cotei standard si 9 x 100/109 in cazul cotei reduse, atunci cand pretul de vanzare include si taxa. De regula pretul include taxa in cazul livrarilor de bunuri si/sau prestarilor de servicii direct catre populatie pentru care nu este necesara emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum si in orice situatie in care prin natura operatiunii sau conform prevederilor contractuale pretul include si taxa.”

3. Cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice se poate pronunta asupra taxei pe valoarea adaugata colectata suplimentar la control in suma de lei, in conditiile in care, prin contestatia formulata, societatea nu aduce nici o motivatie în sustinerea acestui capat de cerere

Analizand documentele care formeaza dosarul cauzei, vis-à-vis de sustinerile petentei si constatarile organului de control, am retinut urmatoarele:

In fapt,

Prin decizia de impunere nr. s-a stabilit diferenta privind TVA in suma de lei, compusa din:

-lei - TVA nedeductibila, declarata eronat de societate in trimestrul I 2010, anterior datei la care societatea s-a inregistrat in scopuri de TVA;

-lei - TVA colectata aferenta lipsei in gestiune;

-lei - TVA colectata inregistrata in evidenta contabila in luna decembrie 2009 si nedeclarata la organul fiscal teritorial prin intermediul decontului de TVA, aferent trim I 2010.

Prin contestatia formulata, petenta contesta taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei, din care face parte si taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar la control in suma de lei, insa in sustinere, nu prezinta argumente de fapt si de drept, care au determinat contestarea acestei sume stabilita de organele de inspectie fiscala prin Decizia de impunere nr.

Suma de lei – reprezinta taxa pe valoarea adaugata colectata inregistrata in evidenta contabila in luna decembrie 2009 aferenta vanzarilor de marfuri – produse alimentare si nealimentare la punctul de lucru situat in str. , nr. , in valoare totala de lei, inclusiv TVA, ce nu a fost declarat la organul fiscal teritorial prin intermediul decontului de TVA.

Avand in vedere ca, la prezenta inspectie fiscala s-a constatat ca, SC X, este platitoare de TVA, incepand cu luna decembrie 2009, fapt acceptat si de societate prin inregistrarea TVA colectata in evidenta contabila in aceasta luna,

organul de inspectie fiscala a stabilit TVA colectata suplimentar prin aplicarea cotei de 19%, prevazute de art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal asupra veniturilor din vanzarea marfurilor in suma de lei, ce constituie baza de impozitare a TVA in conformitate cu art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept,

Potrivit Circularii MFP-ANAF Directia de Metodologie si Proceduri pentru Inspectia Fiscala nr. 301324/04.07.2006 inregistrata la DGFP-ACF sub nr. R 156/10.07.2006 si nr. 2037/11.07.2006 unde se stipuleaza „In cazul in care, in urma transmiterii avizului de inspectie fiscala, contribuabilul nu procedeaza, in termenul precizat in aviz, la clarificarea situatiei cuprinsa in evidenta pe platitor si nici nu depune declaratii rectificative pentru sumele nedecarate sau declarate eronat pentru perioada supusa controlului, sumele constatate de inspectie fiscala ca fiind neconforme cu cele declarate, vor fi considerate sume suplimentare stabilite de inspectia fiscala si vor fi cuprinse in constatarile din raportul de inspectie fiscala, chiar daca aceste sume se regasesc inregistrate in evidenta contabila. Organele de inspectie fiscala, dupa intocmirea „Raportului de inspectie fiscala” vor emite „Decizia de impunere privind sumele suplimentare stabilite de inspectia fiscala”.

Conform OUG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata :

Art. 53:

“(1) Contribuabilii sunt obligati sa furnizeze periodic organelor fiscale informatii referitoare la activitatea desfasurata.”

Art. 82:

“(3) Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare, situatiei sale fiscale. Declaratia fiscala se semneaza de catre contribuabil sau de catre imputernicit.”

Potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

Art. 140:

“(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.”

Art. 158:

“(1) Orice persoana obligată la plata taxei poarta răspunderea pentru calcularea corecta și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156² și 156³, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.”

Conform prevederilor art. 206 lit.(c) și lit.(d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, referitoare la forma și conținutul contestației:

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]”

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază.”

Coroborate cu prevederile pct.12.1 din Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că, în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că, societatea nu aduce niciun argument de fond, în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de SC X ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

4. Cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice este dacă SC X datorează bugetului de stat majorări de întârziere în suma de lei aferente taxei pe valoarea adăugată de plată în suma de lei

Pentru diferența suplimentară stabilită în urma inspecției fiscale reprezentând taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului general consolidat al statului în suma de lei, considerăm că, s-au calculat în mod legal majorări de întârziere în valoare totală de lei (conform anexei nr. 1, care face parte integrantă din RIF), calculate de organul de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art. 119 și art. 120 din OG nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmând a se respinge contestația ca neîntemeiată formulată de SC X pentru acest capăt de cerere.

În drept,

Potrivit prevederilor cuprinse la art. 119 și art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 119:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Art.120:

„(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

5.Cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice se poate pronunta asupra impozitului pe veniturile microintreprinderii in suma de lei, si accesoriilor aferente impozitului pe veniturile microintreprinderii in suma de lei, in conditiile in care, prin contestatia formulata, societatea nu aduce nici o motivatie în sustinerea acestui capat de cerere

Analizand documentele care formeaza dosarul cauzei, vis-à-vis de sustinerile petentei si constatarile organului de control, am retinut urmatoarele:

Prin contestatia formulata, petenta contesta impozitul pe veniturile microintreprinderii in suma lei, si accesoriilor aferente impozitului pe veniturile microintreprinderii in suma de lei, insa in sustinerea contestatiei nu prezinta argumente de fapt si de drept, care au determinat contestarea acestei sume, stabilita de organele de inspectie fiscala prin Decizia de impunere nr.

In fapt,

In perioada supusa inspectiei fiscale, petenta a calculat un impozit pe venit microintreprindere in suma de lei, prin aplicarea cotelor in vigoare asupra veniturilor in suma de lei, inregistrate in evidenta contabila, dupa cum urmeaza:

In anul fiscal 2005 petenta a inregistrat in evidenta financiar-contabila venituri in suma de lei, venituri stabilite si la control.

Impozitul pe veniturile microintreprinderii calculat de societate in cota de 3% este de lei, suma ce coincide cu impozitul stabilit la control.

Din compararea *datelor de evidenta contabila cu cele declarate* si cu impozitul stabilit la control, a rezultat ca societatea a declarat impozit pe veniturile microintreprinderii in suma de lei, cu *o diferenta in minus de lei*, fata de obligatia stabilita la control.

In anul fiscal 2006 petenta a inregistrat in evidenta financiar-contabila venituri in suma de lei, venituri stabilite si la control.

Impozitul pe veniturile microintreprinderii calculat de societate in cota de 3% este de lei, suma ce coincide cu impozitul stabilit la control.

Din compararea *datelor de evidenta contabila cu cele declarate* si cu impozitul stabilit la control, a rezultat ca societatea a declarat impozit pe veniturile microintreprinderii in suma de lei, cu *o diferenta in minus de lei*, fata de obligatia stabilita la control,

In anul fiscal 2007 petenta a inregistrat in evidenta financiar-contabila venituri in suma de lei, venituri stabilite si la control.

Impozitul pe veniturile microintreprinderii calculat de societate in cota de 2 % este de lei, suma ce coincide cu impozitul stabilit la control.

Din compararea *datelor de evidenta contabila cu cele declarate* si cu impozitul stabilit la control, a rezultat ca societatea a declarat impozit pe veniturile microintreprinderii in suma de lei, cu *o diferenta in minus de lei*, fata de obligatia stabilita la control.

In anul fiscal 2008 petenta a inregistrat in evidenta financiar-contabila venituri in suma de lei, venituri stabilite si la control.

Impozitul pe veniturile microintreprinderii calculat de societate in cota de 2,5% este de lei, suma ce coincide cu impozitul stabilit la control.

Din compararea *datelor de evidenta contabila cu cele declarate* si cu impozitul stabilit la control, a rezultat ca societatea a declarat impozit pe veniturile microintreprinderii in suma de lei, cu *o diferenta in minus de lei*, fata de obligatia stabilita la control.

In anul fiscal 2009 petenta a inregistrat in evidenta financiar-contabila venituri in suma de lei, venituri stabilite si la control.

Desi prin aplicarea cotei de 3% asupra bazei impozabile, rezulta un impozit in suma de lei, petenta a inregistrat in evidenta contabila impozit de lei, si a declarat impozit in suma lei, cu o diferenta negativa in suma de lei.

Astfel, in urma verificarii efectuate, s-a constatat ca, petenta a inregistrat in perioada supusa inspectiei fiscale, impozit pe veniturile microintreprinderii in suma de lei, la care s-a adaugat soldul inregistrat la 31.12.2004, in suma de lei.

Potrivit declaratiilor depuse la organul fiscal teritorial SC X, a declarat un impozit pe veniturile microintreprinderilor pentru perioada verificata in suma de lei, la care s-a adaugat soldul declarat la 31.12.2004, in suma de lei.

Impozitul pe venitul microintreprinderii stabilit la prezenta inspectie fiscala in suma de lei, este mai mare cu lei, fata de impozitul declarat de societate, ca urmare a declararii eronate, in perioada verificata, contrar prevederilor art. 110, alin. (2) din Legea nr 571/2003, art. 82 alin. (3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si ale Circularei MFP-ANAF Directia de Metodologie si Proceduri pentru Inspectia Fiscala nr. 301324/04.07.2006 (anterior citate).

In drept, potrivit art. 110 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(1)Calculul și plata impozitului pe venitul microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

2) Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe venit.”

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că, societatea nu aduce niciun argument de fond, în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art. 206 lit.(c) și lit.(d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale pct.12.1 din Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se va respinge contestația formulată de SC X ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

De asemenea, petenta nu prezintă argumente de fapt și de drept nici pentru majorările de întârziere în suma de lei, aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderii în suma de lei, motiv pentru care în conformitate cu prevederile art. 115, art. 116, art. 119 și art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmează să se respingă contestația formulată de SC X pentru acest capăt de cerere ca fiind nemotivată.

6.Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice este data, SC X, datoreaza impozitul pe profit in suma de lei si accesoriile aferente impozitului pe profit in suma de lei, stabilite prin decizia de impunere nr. emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr.

Analizând documentele care formează dosarul cauzei, vis-à-vis de susținerile petentei și constatările organului de control, am reținut următoarele:

Prin contestația formulată, SC X contestă impozitul pe profit în suma de lei, și accesoriile aferente impozitului pe profit în suma de lei, motivând că, organele de control “*nu au analizat situația reală a societății, respectiv nu au luat în considerare tranzacțiile legale și înregistrate în contabilitate, realizate de agentul economic în baza documentelor financiar contabile puse la dispoziție în vederea realizării inspecției fiscale, precum și explicațiile date prin notele explicative.*

In fapt,

In perioada supusa inspecției fiscale, respectiv 01.01.2010-31.03.2010, petenta a înregistrat în evidența financiar contabilă:

- venituri totale în suma de lei;
- cheltuieli totale în suma de lei;
- profit impozabil în suma de lei;
- cheltuieli nedeductibile fiscal lei.

Avand in vedere prevederile art. 18 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu pct. 11¹ din HG nr. 44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, SC X a constituit in evidenta financiar contabila un impozit minim in suma de lei, dar a declarat la organul fiscal teritorial impozit minim in suma de lei.

In urma inspectiei fiscale pentru perioada mai sus mentionata, s-au stabilit:

- venituri totale in suma de lei: (lei-venituri inregistrate de petenta + lei -venituri stabilite suplimentar la control)
- cheltuieli totale in suma de lei: (lei-cheltuieli privind descarcarea de gestiune aferente livrarilor de marfuri stabilite la control+ lei cheltuieli inregistrate de petenta);
- cheltuieli nedeductibile fiscal lei;
- profit impozabil in suma de lei;
- impozit pe profit stabilit la control lei;
- diferenta impozit pe profit lei: (lei impozit pe profit stabilit la control – lei impozit profit declarat) .

Diferenta de venituri suplimentare stabilita la control in suma de lei, fata de veniturile inregistrate de petenta in evidenta financiar contabila, a fost stabilita dupa cum urmeaza:

Conform situatiei detaliate la capitolul taxa pe valoarea adaugata colectata, organele de inspectie fiscala au constatat o lipsa in gestiune, ca urmare a verificarii soldului scriptic, cu cel faptic la data de 18.02.2010, de unde rezulta ca petenta figureaza cu o lipsa de marfa in gestiune in valoare de lei, pentru care s-a colectat taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Ca urmare a lipsei in gestiune, constatata in urma efectuării inventarierii s-au estimat venituri impozabile in suma de lei, ce au fost luate in considerare la calculul profitului impozabil conform art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborat cu pct. 12 si pct. 13 din HG nr. 44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, si implicit a impozitului pe profit stabilit de organele de inspectie fiscala, rezultand o diferenta de impozit pe profit in suma de lei, calculata in conformitate cu art. 17 din Legea nr. 571/2003, motiv pentru care urmeaza sa se respinga contestatia pentru acest capat de cerere ca fiind neintemeiata.

In drept,

Potrivit art. 17 “Cotele de impozitare” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“(1)Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%...”

Conform art. 19 din aceeași lege:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

În conformitate cu pct. 13 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003:

“Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale careia îi aparțin...”

Referitor la impozitul pe profit în suma de lei, menționez faptul că SC X nu a precizat temeiul de drept, pentru care contestă această sumă contrar prevederilor art. 206 lit. c) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu prevederile art. 119 și art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, considerăm că, au fost calculate în mod legal accesoriile în suma totală de lei, aferente impozitului pe profit calculat suplimentar la control în suma de lei, motiv pentru care urmează să se respingă contestația formulată de SC X pentru acest capăt de cerere ca fiind neîntemeiată.

În consecință, având în vedere, art. 6 alin. (1), alin. (2) art. 10 și art. 11 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, pct. 12, pct. 13, pct. 23 alin. (2) pct. 61, pct. 62 lit. b) și pct. 66 din HG nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 11, art. 17, art. 19, art. 110 alin. (1) și (2) art. 128 alin. (4) lit. i), art. 137 alin. (1) lit. a), art. 140 alin. (1), art. 146 alin. (1) lit. a), art. 152 alin. (6), art. 153 alin. (1) lit. b), art. 155 alin. (5) lit. f) și art. 158 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.12.1 din Ordinul nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile art. 53, art. 82 alin. (3), art. 115 alin. (1), art. 116 alin. (1), art. 119, art. 120 alin. (7), art. 206 lit.(c) și lit. (d) și art. 216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE:

1. Respingerea contestației formulate de SC X ca fiind neîntemeiată pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- lei – accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – impozit pe profit;
- lei – accesoriile aferente impozitului pe profit.

2. Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulata de SC X pentru suma totala de lei, reprezentand:

- lei – taxa pe valoarea adaugata;
- lei – impozit pe venit microintreprindere.
- lei – accesorii aferente impozit pe veniturile microintreprinderilor;

Prezenta decizie poate fi contestata la Tribunalul , conform procedurii legale, în termen de șase luni de la comunicare.

Director executiv,
Mircea Muntean

Avizat,
Biroul Juridic și Contencios
Nicolae Sicoe